

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 710/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť Obvodného stavebného bytového družstva Žilina, Tulská 33, Žilina, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Ing. Martin Chlapík s. r. o., Sládkovičova 13, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 CoPr 8/2015 z 25. novembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Obvodného stavebného bytového družstva Žilina **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2016 doručená sťažnosť Obvodného stavebného bytového družstva Žilina (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa

čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 CoPr 8/2015 z 25. novembra 2015. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 4. augusta 2016.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že na základe žaloby [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“) proti sťažovateľovi medzitýmnym rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17 Cpr 6/2014-208 z 1. júla 2015 bolo určené, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo 7. októbra 2013 danou sťažovateľom žalobcovi je neplatné, a to pre nesplnenie hmotnoprávnej podmienky podľa § 74 Zákonníka práce, pretože podľa okresného súdu nedošlo zo strany sťažovateľa k riadnemu prerokovaniu výpovede so zástupcom zamestnancov.

Na základe odvolania sťažovateľa rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6 CoPr 8/2015 z 25. novembra 2015 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Rozsudok bol doručený právnomu zástupcovi sťažovateľa 5. februára 2016.

Následne sťažovateľ podnetom z 23. marca 2016 požiadal generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) o podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku krajského súdu.

Prípisom Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. Kc 44/16/5500-5 z 12. mája 2016 doručeným právnomu zástupcovi sťažovateľa 18. mája 2016 bol podnet na podanie mimoriadneho dovolania odmietnutý.

Podľa názoru sťažovateľa rozhodnutia všeobecných súdov sú v rozpore so zákonom, keďže tieto vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotili a dospeli k nesprávnym právnym záverom. Porušili tým aj označené články ústavy a dohovoru, pretože v skutočnosti zástupca zamestnancov mal dostatočnú možnosť poznať obsah výpovede danej žalobcovi.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti náležom takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa Obvodného stavebného bytového družstva Žilina na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoPr 8/2015 zo dňa 25.11.2015 porušené boli.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoPr 8/2015 zo dňa 25.11.2015 zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Sťažovateľovi Obvodnému stavebnému bytovému družstvu Žilina priznáva náhradu trov právneho zastúpenia 363,79 Eur (2 úkony právnej služby: prevzatie zastúpenia, písomná sťažnosť, odmena 143 Eur za úkon, 8,58 Eur režijný paušál za úkon, DPH 20% 60,63 Eur), ktoré je Krajský súd v Žiline povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy

zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť smeruje proti rozsudku krajského súdu, ktorý bol právnomu zástupcovi sťažovateľa doručený ešte 5. februára 2016. Vzhľadom na túto skutočnosť sťažnosť ústavnému súdu, ktorá bola odovzdaná na poštovú prepravu 4. augusta 2016, je oneskorene podaná, pretože posledným dňom dvojmesačnej zákonnej lehoty bol 5. apríl 2016.

Aj keby sa vychádzalo z toho, že sťažovateľ podal 23. marca 2016 generálnemu prokurátorovi podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorý bol odložený prípisom krajskej prokuratúry z 12. mája 2016 doručeným právnomu zástupcovi sťažovateľa 18. mája 2016, nebolo by možné považovať zákonnú dvojmesačnú lehotu za dodržanú, pretože v takomto prípade by posledný deň lehoty pripadal na 18. júl 2016.

V uvedenej súvislosti považuje ústavný súd za potrebné ešte poznamenať, že zákonnú lehotu v danom prípade neprichodí odvíjať od momentu doručenia prípisu krajskej prokuratúry (aj keby k podaniu sťažnosti došlo v zákonnej lehote počítanej od tohto momentu), pretože mimoriadne dovolanie (na rozdiel od dovolania) nie je takým opravným prostriedkom, ktorý sťažovateľovi zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Tento mimoriadny opravný

prostriedok totiž neposkytuje zákon (na rozdiel od dovolania) účastníkovi konania, ale generálnemu prokurátorovi.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2016